ΣΣ - 2η Εργαστηριακή Εξέταση 1/12/2020

Ονοματεπώνυμο: Αχιλλέας Στεργιανάς

AEM: 3351

1. Δημιουργήστε σήμα θορύβου στις υψηλές συχνότητες με χρήση FIR-φίλτρου. Παρουσιάστε τα στατιστικά και συχνοτικά χαρακτηριστικά του σήματος θορύβου που δημιουργήσατε και αντιπαραβάλετέ τα με τα χαρακτηριστικά σήματος λευκού θορύβου.

#

Δημιουργώ ένα σήμα λευκού θορύβου και ένα high pass FIR φίλτρο:

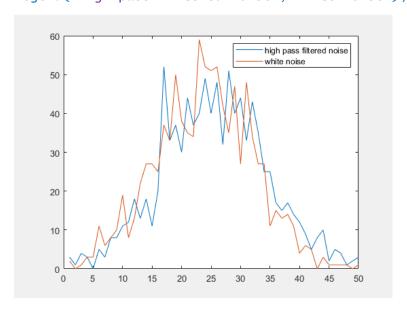
```
white_noise=randn(1,1000);
B_hp = fir1(32,0.3,'high');
```

Στη συνέχεια φιλτράρω τον λευκό θόρυβο με το high pass FIR φίλτρο και με αυτόν τον τρόπο κρατάω μόνο τις υψηλές συχνότητες του σήματος:

```
white_noise_hp_filtered = filter(B_hp,1,white_noise);
```

Σχεδιάζω τα ιστογράμματα του φιλτραρισμένου σήματος και του λευκού θορύβου:

```
plot(hist(white_noise_hp_filtered,50))
hold
plot(hist(white_noise,50)),legend();
legend('high pass filtered noise','white noise');
```

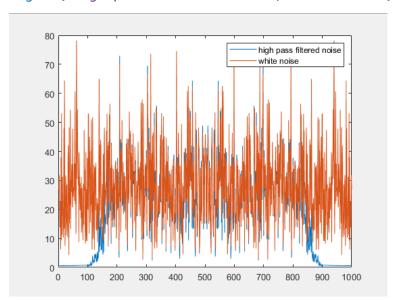

Δημιουργώ ένα νέο figure στο οποίο σχεδιάζω τα συχνοτικά περιεχόμενα του φιλτραρισμένου σήματος και του λευκού θορύβου:

figure

plot(abs(fft(white_noise_hp_filtered)))
hold
plot(abs(fft(white_noise))),legend();

legend('high pass filtered noise','white noise');

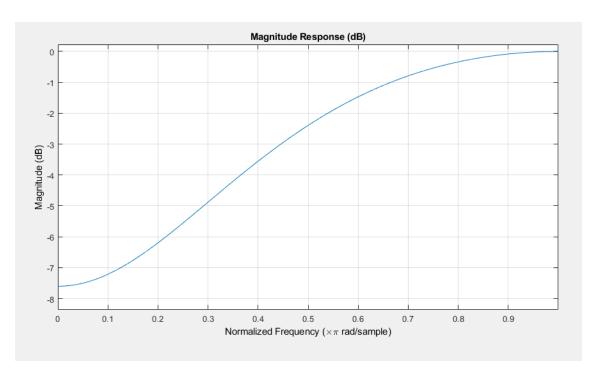

- 2. Δίνεται FIR-φίλτρο με συντελεστές b=[b0, b1, b2, b3, b4] = [-0.0127 -0.1458 0.7338 -0.1458 -0.0127].
 - α) Περιγράψτε τη συμπεριφορά του στο χώρο των συχνοτήτων
 - β) Υπολογίστε την κρουστική απόκρισή του
 - γ) Επιβεβαιώστε τη λειτουργία του μέσα από την εφαρμογή του σε ένα τμήμα σήματος από το αρχείο brainwaves.mat .

#

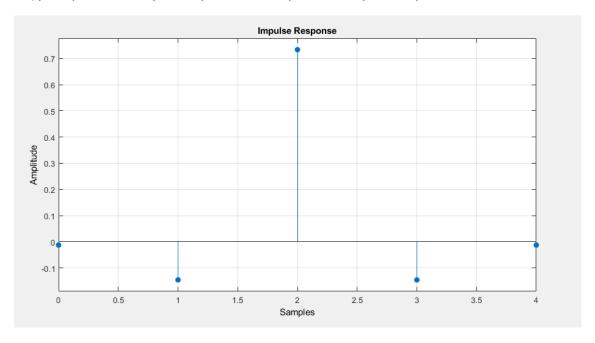
α) Ορίζω το φίλτρο b και αναπαριστώ την απόκριση συχνότητας του:

b=[-0.0127 -0.1458 0.7338 -0.1458 -0.0127]; fvtool(b)

Παρατηρώ ότι στις χαμηλές συχνότητες έχει μικρό πλάτος και αρχίζει και ανεβαίνει στις υψηλές συχνότητες. Επομένως πρόκειται για ένα **υψιπερατό φίλτρο** (high-pass).

β) Χρησιμοποιώντας το εργαλείο του ΜΑΤLAB στην αναπαράσταση της απόκρισης συχνότητας υπολογίζω την κρουστική απόκριση του σήματος:

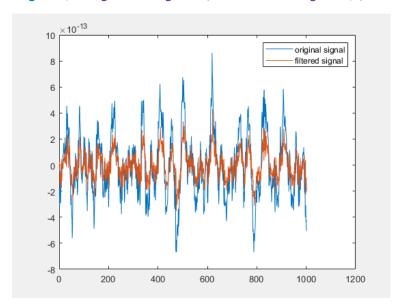

γ) Φορτώνω το αρχείο brainwaves.mat στο MATLAB και χρησιμοποιώ για σήμα ένα τμήμα της χρονοσειράς x_left που βρίσκεται στο αρχείο:

```
load brainwaves
signal=x_left(10000:11000);
```

Σχεδιάζω το σήμα αυτό πριν και μετά την επίδρασή του FIR φίλτρου b:

```
plot(signal)
hold
plot(filter(b,1,signal))
legend('original signal','filtered signal');
```


Αυτό που περιμένω είναι να παραμείνουν μόνο οι υψηλές συχνότητες του σήματος αφού το FIR φίλτρο είναι υψιπερατό (high-pass). Πράγματι αυτό παρατηρείται στο σχήμα αφού το φιλτραρισμένο (κόκκινο) διάγραμμα διατηρεί μόνο την γρήγορη ταλάντωση του αρχικού σήματος.

- 3. Δημιουργήστε ένα δικό σας m-file, το οποίο θα χρησιμοποιεί τη στρατηγική ολισθαίνοντος παραθύρου για να υπολογίσει τη μέγιστη τιμή (running-max filter or "maxfilter" function).
 - α) Δώστε ένα παράδειγμα της δράσης του στο πεδίο του χρόνου
 - β) Χαρακτηρίστε το σύστημα αναφορικά με τη συμπεριφορά του στο χώρο των συχνοτήτων.
 - γ) Αποδείξτε αν είναι ΓΧΑ (γραμμικό-χρονοαμετάβλητο) σύστημα.

#

Δημιουργώ το αρχείο moving max.m στο MATLAB:

α) Ορίζω μια τυχαία ακολουθία αριθμών, υπολογίζω τον κινούμενο μέγιστό του και τα εμφανίζω στην οθόνη:

```
X=[1 4 6 2 9 0 6 8 3 9 8 7 2 1 6 9];
Y=moving_max(X,3);
[X;Y]

>> [X;Y]
ans =

1 4 6 2 9 0 6 8 3 9 8 7 2 1 6 9
1 6 6 9 9 9 8 8 8 9 9 9 8 8 7 6 9 9
```

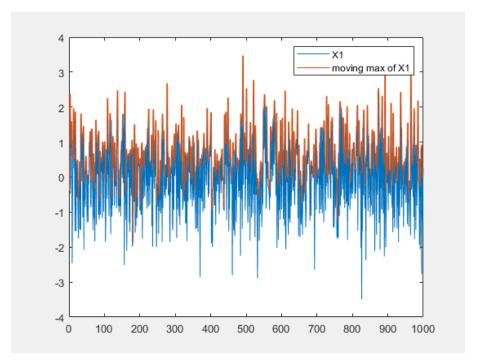
Πράγματι φαίνεται ότι το φίλτρο λειτουργεί.

β) Ορίζω μια τυχαία ακολουθία Χ1 και τον κινούμενο μέγιστό της Υ1:

```
X1=randn([1 1000]);
Y1=moving_max(X1,3);
```

Και τις σχεδιάζω:

```
t=1:1000;
plot(t,X1)
hold
plot(t,Y1)
legend('X1','moving max of X1');
```


Παρατηρώ ότι το φίλτρο περνάει και τις χαμηλές και τις υψηλές συχνότητες του σήματος και «κόβει» μόνο τις τιμές που έχουν δίπλα τους κάποια μεγαλύτερη. Επομένως είναι ένα **ζωνοφρακτικό φίλτρο (band-reject)**.

γ) Παίρνω δύο τυχαίες ακολουθίες αριθμών a1 και a2 και τους κινούμενους μεγίστους τους b1 και b2:

```
a1=randn([1 1000]);
a2=randn([1 1000]);
b1=moving_max(a1,3);
b2=moving_max(a2,3);
```

Προσθέτω τα a1, a2 και τα b1, b2 και τα συγκρίνω:

```
isequal(a1+a2,b1+b2)

>> isequal(a1+a2,b1+b2)

ans =
   logical
0
```

Παρατηρώ ότι τα δύο αθροίσματα δεν είναι ίσα. Επομένως το σύστημα κινούμενου μεγίστου **δεν είναι γραμμικό**.

Ορίζω το a3 ως a1+1 και υπολογίζω τον κινούμενο μέγιστό του b3:

```
a3=a1+1;
b3=moving_max(a3,3);
Συγκρίνω τα b3 και b1+1:
isequal(b3,b1+1)

>> isequal(b3,b1+1)

ans =

logical

1
```

Παρατηρώ ότι τα δύο αθροίσματα είναι ίσα. Επομένως το σύστημα κινούμενου μεγίστου είναι χρονοαμετάβλητο.

ΤΕΛΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ